

VIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Fæstegodssets Dvergang til Selveiendom.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 28de Januar 1870.)

Under Behandlingen af det foreliggende Lovforflag have Udvalgets Medlemmer, hvor forskellige deres Meninger om Forflaget i det Hele end ere, dog søgt efter bedste Gode, Enhver fra sit Standpunkt, paa det givne Grundlag at fremkalde en Lov af et saadant Indhold, at de kunde give den deres Stemme. Det er derfor ogsaa lykkedes at tilvejebringe Genstemmighed eller dog Sammenlutning af et overveiende Fleertal om en stor Deel af de efterfølgende Endringsforslag, og det ikke blot om saadanne, som tilsigte nærmere at foreskrive de Former, der i det Hele blive at iagttage ved Udførelsen af Lovens Bestemmelser, at forklare og fuldstændiggjøre forskellige Enkeltheder og at indføre nogle danske Benævnelser istedetfor fremmede, men ogsaa om saadanne, som have en mere indgribende Betydning for Lovforflaget som Heelhed. Udvalget skal i sidste Henseende indskrænke sig til at fremhæve de til Lovforflagets § 7 stillede Endringsforslag, om hvilke der er opnaaet Genstemmighed ved at begrænse den Kredt af Fæsternes Arvinger, der skal kunne nyde Godt af Bestemmelsen i § 6, til Fæsternes Born, Børnebørn, Svigerbørn, Stebbørn og Pleiebørn, medens den i Paragraphen bestemte Dvotadeel, hvor ingen saadanne Arvinger findes, skal anvendes til dermed at lette Arvingerne paa de Tiende-Gaarde, der ifølge Lov af 19de Februar 1861 gaae ud af Bondestandens Brug, at komme i Besiddelse af anden Eiendom.

Ved flere væsentlige Punkter i Lovforflaget staae Anskuelserne imidlertid saa afgjort mod hinanden, at en Enighed om disse Punkter ikke har været at opnaae. Saaledes har den Bestemmelse i § 1, at Fæstevangen skal vedblive at hvile paa en Gaard i 20 Aar, efterat den ved Auktion er overgaaet til Selveiendom, mødt Modstand fra flere Medlemmers Side, ligesom et Fleertal vil, at der ogsaa skal gives Loven Anvendelse paa Gaarde, som blive ledige ved, at Fæstere, der have naaet 60 Aars Alder, frastige sig Fæstet.

Ved § 2 have Meningerne været meget deelte angaaende Storvelsen af den i Paragraphen bestemte Dvotapart til Statskassen, og der findes saaledes stillet derhen sigtende Endringsforslag i modsatte Retninger.

Et Mindretal foreslaaer, at Bestemmelsen i § 8 om Gaardens Overdragelse til Fæstereis Efterladte ved Livsfæste eller 50aarig Forpagtning udgaaer, hvorhos et Fleertal i ethvert Tilfælde vil, at den dermed i Forbindelse staaende § 9 heelt udgaaer.

Endelig indstiller et Fleertal, at § 14 forkastes.

Udvalget har troet at kunne indskrænke sig til denne forfattede Antydning af sin Stilling til Lovforflaget, da de forskellige foresatte Endringsforslag for Storstedelen ville have deres Forklaring i sig selv, og den nærmere Belysning af dem hensigtsmæssigt vil kunne skee af Udvalgets Ordfører eller Forlagsstillerne selv under den mundtlige Forhandling.